

РОЗДІЛ 4. ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ СИСТЕМ ТА ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Гольцов Андрій Геннадійович

Геостратегічні комунікації України під час війни

УДК 327(477)

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2026-2.24>

 Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Гольцов Андрій Геннадійович
доктор політичних наук,
доцент кафедри філософії
та міжнародної комунікації
Національного університету біоресурсів
і природокористування України
вул. Героїв Оборони, 15, Київ, Україна
ORCID: 0000-0001-7696-3223

Статтю присвячено дослідженню сутності та основних напрямів геостратегічних комунікацій України під час російсько-української війни. Методологія дослідження ґрунтувалася на системному підході, а також був застосований конструктивістський підхід. Серед використаних методів – аналіз, синтез, порівняння, історичний метод та інші. Стратегічні комунікації є особливо важливою формою міжнародних комунікацій, що інтегрує різноманітні інформаційні та дипломатичні інструменти для реалізації інтересів держави в міжнародному середовищі. Геостратегічні комунікації держави є впорядкованою сукупністю її головних стратегічних цілей в геополітичному просторі, які спрямовані на просування через міжнародні канали комунікації державних «великих наративів» для політичних інституцій, громадськості та населення інших країн. Очікується, що прогресивні досягнення в галузі геостратегічних комунікацій позитивно вплинуть на глобальний розвиток, посилюючи координацію політики між державами у вирішенні глобальних викликів. Під час війни геостратегічні комунікації України мають бути націленими на формування максимально сприятливого міжнародного іміджу держави з метою забезпечення якомога сильнішої підтримки в її збройному протистоянні з Росією. Водночас, геостратегічні комунікації України спрямовуються на поширення для всього світу «великих наративів» щодо неправомірної збройної агресії Росії, злочинів російських військ проти людяності, порушення ними прав і свобод людини тощо. Держави-члени НАТО володіють передовими геостратегічними комунікаціями, спрямованими на забезпечення надійної колективної оборони. В інтересах України приєднатися до інтеграційних процесів геостратегічних комунікацій НАТО та ЄС у сферах безпеки та оборони. Геостратегічні комунікації України також повинні бути якомога розширені, охоплюючи країни Азії, Африки, Латинської Америки та Океанії. Геостратегія України орієнтована на майбутнє відновлення суверенітету над легітимним геополітичним простором держави.

Ключові слова: російсько-українська війна, стратегічні комунікації, геостратегічні комунікації, «великі наративи», глобальний розвиток, геостратегія України, геополітичний простір.

Вступ. У сучасній системі міжнародних відносин комунікаційний вимір політики держав і недержавних акторів набуває дедалі більшого значення. Міжнародні комунікації стали особливо важливими в контексті сучасних геополітичних трансформацій у світі загалом та окремих регіонах, посилення інформаційного протистояння між державами, а також формування інститутів міжнародного управління на різних ієрархічних рівнях. Для багатьох держав світу (зокрема, України) особливої актуальності набуває концепт геостратегічної комунікації, яка має функціонувати як комплексна система координації інформаційної діяльності держави з метою досягнення довгострокових політичних, безпекових, економічних та соціальних цілей у геополітичному просторі.

Дослідження геостратегічних комунікацій є перспективним міждисциплінарним напрямом, що формується внаслідок взаємодії геостратегії, геополітики, політології міжнародних відносин, а також економіки, макросоціології, безпекових студій, військових наук тощо. Поки що в науко-

вій літературі недостатньо праць, безпосередньо присвячених дослідженням геостратегічних комунікацій. Водночас, у значній кількості публікацій авторів з різних країн можна виявити наукові розвідки, що стосуються тих чи інших аспектів геостратегічних комунікацій окремих держав або міжнародних організацій. Так, низка західних вчених у своїх працях з безпекових студій, стратегічних комунікацій, публічної дипломатії та інших напрямів розглядали певні аспекти геостратегічних комунікацій, здійснено оцінку сучасного стану кібердипломатії, проаналізовано здатність механізмів чинного міжнародного права забезпечувати захист кіберпростору, визначено сучасні та перспективні можливості ООН, НАТО, ЄС та інших міжнародних організацій протидіяти кіберзагрозам на міжнародній арені [12].

У вітчизняній науці дослідження геостратегічних комунікацій також переживають період свого становлення як напряму міждисциплінарних студій. Передусім, виділяються праці зі стратегічних комунікацій, публічної та цифрової дипломатії, безпекових наук тощо. З-поміж українських вчених, що досліджували різні аспекти геостратегічних комунікацій, слід виокремити таких науковців, як Є. Гарькавий, Д. Дубов, А. Єрошин, Н. Жабінець, Н. Карпчук, О. Кондратенко, А. Костирєв, В. Ліпкан, Г. Почепцов, М. Трофименко, С. Федонюк, В. Цибух, А. Шуляк, Н. Шуляк, Б. Юськів та ін.

Мета та завдання. Метою цього дослідження є з'ясування сутності та основних напрямів геостратегічних комунікацій України під час війни. Завдання: розкрити особливі риси геостратегічних комунікацій; виявити сутність стратегічних комунікацій України та з'ясувати їх окремі напрями у воєнний час; визначити роль дипломатичних аспектів; проаналізувати безпекові аспекти геостратегічних комунікацій України.

Методи дослідження. Дослідження геостратегічних комунікацій України потребувало, передусім, застосування системного підходу. Конструктивістський підхід спрямований на виявлення джерел тих норм, правил, цінностей, які є визначальними для формування «великих наративів». Були використані такі методи, як аналіз (зокрема, аналіз інформаційних операцій, дискурс-аналіз), синтез, порівняння, історичний метод та інші.

Результати. У широкому контексті, стратегічні комунікації держави в міжнародних відносинах можна трактувати як сукупність цілеспрямованих процесів планування, координації та реалізації комунікаційних дій державних інституцій, націлених на формування сприятливого міжнародного інформаційного середовища, просування національних інтересів та вплив на міжнародну громадську думку. Стратегічні комунікації постають як важливий механізм реалізації зовнішньополітичних інтересів держави. Вони охоплюють різноманітні інструменти та канали комунікації, включаючи офіційні дипломатичні засоби, публічну дипломатію, інформаційні кампанії, медійну діяльність, цифрові комунікації та інші форми інформаційної взаємодії із зовнішньою аудиторією. Стратегічні комунікації мають поєднувати інформаційні, дипломатичні та комунікаційні ресурси держави з метою формування якомога сприятливішого зовнішнього інформаційного середовища та просування державних геостратегічних інтересів.

Система стратегічних комунікацій є ефективним механізмом для координації інформаційно-комунікативного забезпечення зовнішньої політики держав у сучасному світі, а також лобювання їхніх національних інтересів [1, с. 64]. Ця система дає можливість налагоджувати співпрацю міжнародних акторів у різних форматах, забезпечувати підтримку

медіа у світовому інформаційному просторі, сприяти розвитку комунікацій з активною участю громадянського суспільства тощо. На думку Г. Почепцова, «особливістю стратегічних комунікацій є їх реалізація через трансформацію інформаційного простору в інших видах: соціальному, економічному, військовому, політичному, дипломатичному, що доводить їх універсальність і пристосованість до різних стратегічних цілей та сфер» [6, с. 28].

Геостратегічні комунікації являють собою сукупність взаємопов'язаних ключових напрямів комунікаційної політики держави в міжнародному геополітичному просторі, чітко визначених на основі стратегічних цілей держави. Їхня головна мета – досягнення успіху в просуванні «великих наративів» держави в міжнародному середовищі. З прикладного погляду, геостратегічні комунікації передбачають реалізацію комунікативних можливостей держави в таких сферах, як інформаційна політика, офіційна та публічна дипломатія (включаючи економічну, культурну та цифрову дипломатію), взаємодія з іноземною громадськістю, інформаційно-психологічні операції, а також інші заходи, спрямовані на просування цілей держави в міжнародному середовищі. Геостратегічні комунікації покликані здійснювати істотний вплив на глобальний розвиток через забезпечення координації політики щодо вирішення глобальних проблем, наприклад, зміни клімату, міжнародної безпеки, нестачі продовольства, соціальних диспропорцій у світі тощо. Такі комунікації відіграють дедалі важливішу роль у забезпеченні національної та міжнародної безпеки. Інформаційні кампанії, спрямовані на формування позитивного іміджу держави, протидію дезінформації та нейтралізацію інформаційних загроз, стають важливим елементом зовнішньополітичної діяльності. У цьому контексті геостратегічні комунікації тісно пов'язані з інформаційною безпекою, кібербезпекою та протидією інформаційно-психологічним операціям. Геостратегічним комунікаціям притаманний інтегративний характер, вони мають поєднувати діяльність різних державних структур, зокрема, дипломатичних інститутів, оборонних структур, органів державного управління, а також недержавних акторів, зокрема медіа та громадських організацій. Така координація дій покликана забезпечувати узгодженість повідомлень (меседжів), формування єдиної інформаційної позиції держави та підвищення ефективності її комунікаційної політики на міжнародному рівні.

Геостратегічний зміст української публічної дипломатії воєнного періоду позитивно оцінений багатьма західними політиками та вченими. К. Бьола та А. Ф'єлхед стосовно України зазначали, що «актори публічної дипломатії конструюють «Стратегічне Я» – ретельно сформований національний імідж, призначений для того, щоб передати іноземній аудиторії стійкість, рішучість

та відповідність ширшим міжнародним цінностям» [8, р. 2061]. Україна достатньо ефективно використовує публічну дипломатію як інструмент для вирішення стратегічних завдань в дуже складній геополітичній обстановці. Згідно з проведенням авторами аналізом, завдяки публічній дипломатії Україна адаптивно збалансувала свої «Проектування Я» та «Дистанціювання Я», здійснюючи корекцію їхніх акцентів під час різних фаз поточної війни, щоб максимально залучити цифрову аудиторію та зберегти підтримку з боку держав Заходу [8, р. 2082]. Так, «Проектування Я» використовувало переважно наративи захисту демократичних цінностей, збереження стійкості та міжнародної солідарності, сприяючи зміцненню єдності та посиленню колективних дій, натомість «Дистанціювання Я» було спрямовано на зображення Росії як загрози всьому цивілізованому світу через наративи про агресію та порушення норм міжнародного права, мобілізуючи міжнародне засудження агресивної Росії та посилюючи заклики до притягнення її до відповідальності за воєнні злочини [8, р. 2082].

Стратегічні комунікації розробляються та реалізуються не лише державами, а й міжнародними організаціями, наприклад НАТО. Альянс покликаний, передусім, захищати безпеку держав-членів і, водночас, поширює для всього світу «великі наративи», що відповідають ідеалам ліберальної демократії. А. Костирев наголошує на тому, що «Стратегічні комунікації НАТО побудовані на цінностях демократії, свободи та верховенства права» [9, с. 93]. Головною стратегічною метою НАТО була і є оборона держав-членів. Водночас, геостратегія НАТО спрямована на стримування тих держав, політика яких становить небезпеку не лише для країн Євроатлантичного регіону, а й для інших регіонів і світу загалом. Стратегічна концепція НАТО від 2022 р. підкреслює, що держави Альянсу по обидва боки Атлантичного океану «пов'язані спільними цінностями, такими як особиста свобода, права людини, демократія і верховенство права» [10]. Передбачено гарантувати надійне стримування, вдосконалення стратегічних комунікацій, підвищення ефективності військових навчань і зменшення стратегічних ризиків.

У березні 2023 р. був ухвалений «НАТО Стандарт АJP-10. Спільна доктрина союзників щодо стратегічних комунікацій» [11]. Цей Стандарт варто розглядати як ключовий документ, що розкриває сутність стратегічних комунікацій НАТО й характеризує основні напрями функціонування організації, що пов'язані з інформацією й комунікаціями. Діяльність НАТО повинна плануватися та виконуватися на основі чіткого розуміння критичної важливості інформування та впливу на сприйняття, ставлення й поведінку аудиторії задля досягнення поставлених цілей. Широкі та стабільні зв'язки з громадськістю мають забезпечувати підтримку населен-

ням військових операцій НАТО, які поєднуються з інформаційними та психологічними. У принципі, на основі цього Стандарту мають здійснюватися операції та місії держав-членів НАТО разом з їхніми партнерами [11].

Станом на квітень 2026 р. через радикальну зовнішню політику керівництва США, яке не враховує інтереси союзників, геостратегічна єдність між цією державою й рештою країн-членів НАТО перебуває під загрозою. Проте варто очікувати на те, що небезпечні глобальні та макрорегіональні виклики, пов'язані, зокрема, з агресивною геополітикою Росії, зростанням могутності Китаю та іншими загрозами, у недалекому майбутньому стимулюють керівництво США до досягнення компромісів із союзниками по Альянсу. При цьому критично важливо, щоб геостратегічні комунікації НАТО й надалі передбачали продуктивний діалог з Україною, особливо у справі надання їй різнобічної підтримки.

За умов російсько-української війни в країнах Європи зросло усвідомлення екзистенціальних загроз з боку Росії. Тому посилюються оборонна та безпекова складові діяльності ЄС. У Стратегічній концепції НАТО від 2022 р. зазначено, що «НАТО і ЄС відіграють взаємодоповнюючу, гармонійну і взаємопідсилювальну роль у підтриманні міжнародного миру і безпеки» [10]. Наявна система комунікацій між НАТО і ЄС потребує подальшого розвитку. Організовано постійний обмін інформацією між цими організаціями на високому рівні, обговорюються важливі питання узгодженого розвитку в стратегічно важливих напрямках, спільного реагування на міжнародні кризи, координації діяльності в безпековій сфері, а також питання допомоги Україні. Для посилення військово-стратегічних можливостей і оперативної сумісності в рамках взаємодії ЄС і НАТО проводяться спільні навчання, запроваджуються різноманітні тренувальні програми тощо. Багато-які держави члени ЄС одночасно входять до складу НАТО. Тому можливі випадки дублювання у сфері міжнародної комунікації та інформації функцій ЄС та НАТО. Варто сподіватися, що за умов російсько-української війни розробка та реалізація стратегічних комунікацій ЄС та НАТО набуватимуть подальшої інтегрованості. У 2023 р. С. Федонюк прогнозував, що Стандарт НАТО АJP-10 може бути прийнятий в якості стандарту щодо стратегічних комунікацій і в рамках ЄС [7, с. 188].

Для України, особливо під час війни з агресивною Росією, подальший розвиток геостратегічних комунікацій з країнами різних регіонів світу є дуже важливим напрямом зовнішньополітичної діяльності. Латинська Америка та Карибський басейн, а також Африка до війни залишалися недостатньо охопленими українськими комунікаційними зв'язками. У багатьох країнах цих регіонів «Глобального Півдня» було поширене байдуже ставлення до України та її насущних політичних та еко-

номічних проблем. Водночас, у країнах Африки та Латинської Америки суттєвий вплив на політику, економіку та інформаційну сферу мала Росія. Тому розробка таких документів, як «Комунікаційна стратегія Україна – держави Африки 2024-2026 рр.» [4] та «Комунікаційна стратегія Україна – держави Латинської Америки і Карибського басейну. 2024-2026 рр.» [5], була вельми актуальною. Головною метою першої зі стратегій проголошено: «ефективна розбудова чіткої, дієвої, злагодженої архітектури зовнішніх комунікацій МЗС, націлених на посилення підтримки України у боротьбі проти російської агресії та розвиток стратегічних довгострокових, взаємовигідних і дружніх відносин з країнами Африканського континенту» [4]. Головна мета другої зі стратегій сформульована аналогічно [5]. Стратегічні та комунікаційні цілі визначені також майже однаково. Серед комунікаційних цілей зазначено, зокрема: «поліпшення сприйняття України як стійкого, надійного та бажаного партнера, а також донесення до цільових аудиторій держав регіону правдивої інформації щодо наслідків збройної агресії Росії проти України» [5]. В обох документах також наведено головні критерії, що використовувалися при визначенні ключових країн для стратегічної комунікації України. Перелічено основні завдання та наведено очікувані результати комунікаційних цілей. Зазначені цільові аудиторії та провідні канали комунікацій.

Українська геостратегія в Азії має координуватися із «західними» партнерами, але, передусім, передбачати досягнення Україною власних прагматичних геополітичних та гео економічних інтересів. Українським інтересам відповідає подальший розвиток економічних стосунків з країнами Південно-Східної, Південної, Південно-Східної й, особливо, Східної Азії. Ефективне співробітництво в економічній сфері має «спричинити поглиблення їхньої заінтересованості в розвитку взаємодії з Україною також і в політичній сфері» [2, с. 89]. Перспективним постає розвиток геостратегічної комунікаційної взаємодії України з країнами басейну Перської затоки, зокрема в галузях економіки та воєнної безпеки.

Для України дедалі більшого значення набуває захист кібербезпеки. Великі небезпеки несуть із собою кібератаки на органи державної влади, інформаційні системи, критичну інфраструктуру, фінансові установи, медіа та інші об'єкти. Тому стабільний розвиток держави дедалі більше залежить від її здатності забезпечувати надійний захист свого віртуального геопростору від кібератак та інформаційної агресії. За умов поточної війни перед Україною постала актуальна проблема розбудови національної системи кіберзахисту від агресивних дій Росії в цій сфері [3, с. 1443].

Прикладна геостратегія України спрямована, передусім, на перспективне відновлення суверенітету над легітимним геополітичним простором держави. Повернення всіх окупованих (і навіть протиправно анексованих) Росією українських територій – справа майбутнього. Максимальне завдання – відновлення українського геополітичного простору в державних кордонах 1991 р. З-поміж інших вагомих засобів Україні варто ефективно використовувати геостратегічні комунікації, поширюючи у світі на різних ієрархічних рівнях «великі наративи» про відповідне міжнародним нормам право нашої держави на повернення своїх суверенних територій.

Висновки. Стратегічні комунікації покликані забезпечувати формування зовнішньополітичних наративів, обґрунтування та підтримку відповідних ініціатив, розвиток взаємозв'язків з іншими державами, міжнародними організаціями, закордонними недержавними акторами, суспільними організаціями та широкою громадськістю. За умов глобалізації інформаційних процесів стратегічні комунікації стали «стрижнем» зовнішньої комунікаційної політики держави та надзвичайно важливим чинником розвитку системи міжнародних відносин. Геостратегічні комунікації визначені як комплексна сукупність ключових напрямів комунікаційної політики держави на різних ієрархічних рівнях організації геопростору.

Геостратегічні комунікації нашої держави під час війни мають бути спрямованими на формування в країнах світу максимально позитивного іміджу України, а також її населення, збройних сил, культури тощо. Вкрай важливо забезпечити якомога дієвішу міжнародну допомогу Україні в її збройному протистоянні Росії. Водночас, геостратегічні комунікації України спрямовуються на широке висвітлення для держав світу та міжнародної громадськості неправомірної збройної агресії Росії, злочинів російських військ проти людяності, порушення агресорами прав і свобод людини тощо. Загалом геостратегічні комунікації України повинні носити комплексний характер і містити низку взаємопов'язаних напрямів: дипломатичний, політичний, безпековий, економічний інформаційний, військовий, культурний тощо. Для України повернення окупованих Росією територій є екзистенційною стратегічною метою, для реалізації якої вельми корисним є ефективне використання геостратегічних комунікацій.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гарькавий Є. Організація стратегічних комунікацій відповідно до стандартів НАТО. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Серія політичні науки*. 2023. № 8. С. 60–66.
2. Гольцов А. Геостратегія України в Східній Азії. *«Politicus»*. 2023. № 2. С. 84–91.

3. Жабінець Н., Цибух В. Україна як суб'єкт реформування глобальної архітектури безпеки: досвід співпраці після 2022 року. *Національні інтереси України*. 2026. № 1(18). С. 1433–1445.

4. Комунікаційна стратегія Україна – держави Африки 2024–2026 рр. URL : <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/strategiya-afrika-1.pdf>

5. Комунікаційна стратегія Україна – держави Латинської Америки і Карибського басейну. 2024–2026 рр. URL : <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/ukraina-derzhavi-latinskoj-ameriki-ta-karibskogo-baseynu.pdf>

6. Почепцов Г. *Стратегічні комунікації: стратегічні комунікації в політиці, бізнесі та державному управлінні*. Київ : Альтерпрес, 2008. 216 с.

7. Федонюк С. Стратегічні комунікації НАТО. *Стратегічні комунікації ЄС: протидія деструктивним впливам* / за ред. Н. Карпчук. Луцьк : Вежа-Друк, 2023. С. 169–188.

8. Bjola C., Fjällhed A. Public diplomacy in the cross-fire: decoding Ukraine's 'Strategic Self' during wartime. *International Affairs*. 2025. Vol. 101, No. 6. P. 2059–2083.

9. Kostyrev A. NATO-Ukraine strategic communications: theory and practice. *Гілея: науковий вісник*. 2023. Вип. 180-181, № 1-2. С. 82–95.

10. NATO 2022 Strategic Concept. URL : <https://www.nato.int/content/dam/nato/webready/documents/publications-and-reports/strategic-concepts/2022/290622-strategic-concept.pdf>

11. NATO Standard AJP-10. Allied Joint Doctrine for Strategic Communications (Edition A, Version 1). March 2023. URL: https://assets.publishing.service.gov.uk/media/6525459d244f8e00138e7343/AJP_10_Strat_Comm_Change_1_web.pdf

12. Serrano A. (Ed.). *Global Cybersecurity and International Law*. London : Routledge, 2024. 230 p.

REFERENCES:

1. Harkavyi, Y. (2023). Orhanizatsiya stratehichnykh komunikatsiy vidpovidno do standartiv NATO [Organizing strategic communications according to NATO standards]. *Bulletin of Vasyl' Stus Donetsk National University. Series Political Science*, no. 8, pp. 60–66. [in Ukrainian]

2. Goltsov, A. (2023). Heostrategiya Ukrayiny v Skhidniy Aziyi [Geostrategy of Ukraine in East Asia]. *«Politicus»*, no. 2, pp. 84–91. [in Ukrainian]

3. Zhabinets, N., Tsybukh, V. (2026). Ukrayina yak sub"yekt reformuvannya hlobal'noyi arkhitektury bezpeky: dosvid spivpratsi pislya 2022 roku [Ukraine as an agency of global security architecture reform: Cooperation experience post-2022]. *National Interests of Ukraine*, no. 1(18), pp. 1433–1445.

4. Komunikatsiyna stratehiya Ukrayina – derzhavy Afryky 2024–2026 rr. [Communication Strategy Ukraine – African States 2024–2026]. URL : <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/ctategiya-afrika-eng.pdf> [in Ukrainian].

5. Komunikatsiyna stratehiya Ukrayina – derzhavy Latyns'koyi Ameriky i Karybs'koho baseynu. 2024–2026 rr. [Communication Strategy Ukraine – Latin American and Caribbean States 2024–2026]. URL : <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/ukraina-derzhavi-latinskoj-ameriki-ta-karibskogo-baseynu.pdf> [in Ukrainian].

6. Pocheptsov, G. (2008). *Strategic communications: strategic communications in politics, business and public administration*. Kyiv: Alterpress [in Ukrainian]

7. Fedoniuk, S. (2023). NATO strategic communications. *EU Strategic Communications: Counteraction to Destructive Influences* / N. Karpchuk (Ed.). Lutsk: Vezha-Druk, pp. 169–188. [in Ukrainian]

8. Bjola, C., Fjällhed, A. (2025). Public diplomacy in the crossfire: decoding Ukraine's 'Strategic Self' during wartime. *International Affairs*, vol. 101, no. 6, pp. 2059–2083.

9. Kostyrev, A. (2023). NATO-Ukraine strategic communications: theory and practice. *Hileya Scientific Bulletin*, vol. 180–181, no. 1-2, pp. 82–95.

10. NATO 2022 Strategic Concept. URL : <https://www.nato.int/content/dam/nato/webready/documents/publications-and-reports/strategic-concepts/2022/290622-strategic-concept.pdf>

11. NATO Standard AJP-10. Allied Joint Doctrine for Strategic Communications (Edition A, Version 1). March 2023. URL : https://assets.publishing.service.gov.uk/media/6525459d244f8e00138e7343/AJP_10_Strat_Comm_Change_1_web.pdf

12. Serrano, A. (Ed.). (2024). *Global Cybersecurity and International Law*. London : Routledge.

Geostrategic communications of Ukraine during the war

Goltsov Andriy Hennadiyovych

Doctor of Political Science,
Associate Professor
at the Department of Philosophy
and International Communication
National University
of Life and Environmental Sciences
of Ukraine
Heroiv Oborony str., 15, Kyiv,
Ukraine
ORCID: 0000-0001-7696-3223

This article is devoted to examining the essence and principal directions of Ukraine's geostrategic communications during the Russian-Ukrainian war. The research methodology was based on a systemic approach, and a constructivist approach was also applied. Among the methods employed were analysis, synthesis, comparison, historical, and others. Strategic communications constitute a particularly important form of international communication, integrating diverse informational and diplomatic instruments to advance state interests within the international environment. A state's geostrategic communications represent an ordered set of its core strategic objectives in the geopolitical space, aimed at promoting, through international communication channels, state "grand narratives" to political institutions, foreign publics, and populations of other countries. Progressive achievements in the field of geostrategic communications are expected to positively influence global development by enhancing policy coordination among states in addressing global challenges. During wartime, Ukraine's geostrategic communications should be oriented toward shaping the most favorable possible international image of the state in order to secure the strongest possible support in its armed confrontation with Russia. At the same time, Ukraine's geostrategic communications are directed toward disseminating globally "grand narratives" concerning Russia's unlawful armed aggression, crimes committed by Russian forces against humanity, and violations of human rights and freedoms. NATO member states possess advanced geostrategic communication systems aimed at ensuring robust collective defense. It is in Ukraine's interest to join the integration processes of NATO and EU geostrategic communications in the fields of security and defense. Ukraine's geostrategic communications should also be expanded as broadly as possible to include countries in Asia, Africa, Latin America, and Oceania. Ukraine's geostrategy is oriented toward the future restoration of sovereignty over the legitimate geopolitical space of the state.

Key words: Russian-Ukrainian war, strategic communications, geostrategic communications, "grand narratives", global development, Ukraine's geostrategy, geopolitical space.

Дата першого надходження статті до видання: 15.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 21.05.2026